

РЕШЕНИЕ

№ 1374

гр. София, 06.03.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 20.02.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **12200** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Търговска лига-Национален аптекен център“ АД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], район „Изгрев“, [улица], чрез пълномощика му-адв.С. С., срещу Решение №РД-01-381/14.11.2016 г., издадено от главния секретар на Министерство на здравеопазването, с което е постановен отказ по подадено от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация, с вх.№93-00-89/28.09.2016 г.

Наведените основания за оспорване са по чл.146, т.2, т.3 и т.4 от АПК, доколкото жалбоподателят твърди „нарушение на материалния и процесуалния закон“. Осъществяването им е аргументирано с твърдения, че жалбоподателят е инвеститор на строеж: „МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ СЪРЦЕ И МОЗЪК“, с административен адрес: [населено място], ул.П. К.“ №2. На 10.02.2016 г. подал заявление, с което на основание чл.37а от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/ поискал оценка за необходимостта от изграждането на МБАЛ СЪРЦЕ И МОЗЪК. На 27.09.2016 г. с писмо бил уведомен от председателя на комисията по чл.32, ал.1 ЗЛЗ-министъра на здравеопазването, за решението на националната комисия за изработване на Национална здравна карта и за отлагането на вземането на решение и изразяване на становище по заявлението му. Отлагането било мотивирано с наличието на „повече от един заявител за една и съща медицинска дейност“ и „необходимостта

от извършване на оценка по методиката за оценка на инвестиционните намерения по чл.37, и чл.37б от ЗЛЗ. След извършена в МЗ справка, жалбоподателят бил уведомен, че другите заявители за същите дейности по кардиология и кардиохирургия са [фирма] с подадено заявление с вх.№26-00-1993/30.12.2015 г. и [фирма]-гр.П. с подадено заявление с вх.№26-00-1110/29.08.2016 г. Това било видно и от протокол на страницата на МЗ на следния линк в т.3 от същия:https://www.mh.gov.bg/media/filer_public/2016/09/06/za_sajta_na_mz-0709_2016.pdf.

С оглед на това, за жалбоподателя възникнал интерес от получаването на информация по заявленията на другите двама заявители, посочени по-горе. Затова жалбоподателят подал на основание чл.17 ЗДОИ заявление с вх.№93-00-89/28.09.2016 г., с което поискал предоставянето на всички документи и кореспонденция по заявления с вх.№26-00-1993/30.12.2016 г. на [фирма] и заявление с вх.№26-00-1110/29.08.2016 г. на УМБАЛ Д-р Г. С. АД. В нарушение на предвидения в чл.28 от ЗДОИ 14-дневен срок, с писмо с изх.№93-00-89/13.10.2015 г. жалбоподателят бил уведомен, че исканата информация засяга интересите на 3-ти лица, поради което срокът за предоставяне на информацията се удължава с 14 дни, считано от изтичане на срока по чл.28 ЗДОИ. Повече от месец по-късно отново в нарушение на предвидения 14-дневен срок, жалбоподателят получил решението за отказ. То не било мотивирано, тъй като в него било посочено единствено, че е получен отказ от 3-те лица за предоставяне на информацията. Освен това, УМБАЛ Д-р Г. С. АД също бил задължен субект по ЗДОИ, тъй като изразходвал публични средства. Нарушена била и разпоредбата на чл.31, ал.4 ЗДОИ, като информацията не била предоставена по начин, който да не разкрива информацията, която засяга интересите на 3-те лица. Оспорва най-сетне и констатацията, че с исканата информация не се целяло повишаване на прозрачността и отчетността на задължените субекти по ЗДОИ. Именно целейки прозрачното вземане на решения за изработване на Национална здравна карта, жалбоподателят поискал документите за установяване на инвестиционните намерения на [фирма] и [фирма]. Същите представлявайки просто намерения на фаза идеен проект реално възпрепятствали завършен на 100% инвестиционен проект-изцяло изградена и оборудвана болница, на която жалбоподателят е инвеститор.

В о.с.з. пред АССГ жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на разноски за производството.

Ответникът се представлява от юрисконсулт К., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение. При условията на евентуалност, ако съдът намери жалбата за основателна, прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение. Не депозира писмена защита в определения ѝ от съда по нейно искане за това срок.

Прокурор от Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на съдебно оспорване /чл.40, ал.1 ЗДОИ/ и от надлежна страна, процесуално легитимирана да го направи-заявителят, засегнат от постановления отказ /чл.147, ал.1 АПК/. За спазен съдът приема преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК, вр.чл.40, ал.1 ЗДОИ за подаването на жалбата, доколкото в преписката липсват данни за датата на получаването на писмото за съобщаване на оспореното решение /л.29 от делото/, а и ответникът не твърди просрочие на жалбата.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Между страните е безспорно от фактическа страна, а се установява и от съдържащите се в преписката доказателства, че с подаденото заявление /л.55 от делото/, жалбоподателят е поискал по реда на ЗДОИ да му бъдат предоставени на „хартиен носител всички документи и кореспонденция“ по следните заявления по чл.37а и чл.37б от ЗЛЗ, постъпили в МЗ, а именно: вх.№26-00-1993/30.12.2016 г., подадено от [фирма] и заявление с вх.№26-00-1110/29.08.2016 г., подадено от [фирма].

Органът е делегирана от министъра на здравеопазването компетентност-главният секретар на МЗ /т.10 от Заповед №РД-01-199 от 15.08.2014 г.-л.62-л.63 от делото и чл.28, ал.2 ЗДОИ/, след като изпълнил процедурата по чл.31, ал.2 ЗДОИ и получил изрични откази от [фирма] /л.40/ и УМБАЛ Д-р Г. С. АД /л.44/, издал оспореното пред съда решение.

Изложените от органа фактически и правни съображения са, че е осъществено основанието по чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ, тъй като поисканата информация засяга интересите на трети лица, които не дават съгласие за предоставянето ѝ. Изложено е и това, че няма данни за надделяващ обществен интерес от разкриването на поисканата информация, тъй като същата касае уведомление за инвестиционно намерение за създаване на нови лечебни заведения за болнична помощ и за нови медицински дейности, които ще се осъществяват от лечебните заведения за болнична помощ, а съгл.чл.37а, ал.7 от ЗЛЗ, положителните и отрицателните становища на комисията, която разглежда документите за инвестиционни намерения, се публикуват на интернет страницата на МЗ. Поради това с исканата информация не се цели разкриването на корупция и злоупотреба с власт, както и повишаване прозрачността и отчетността на задължените субекти по ЗДОИ.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, при спазването на изискването за форма, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила-неспазването на срока за произнасяне е относимо към началото на срока за оспорване на мълчалив отказ по подаденото заявление, но не обуславя незаконосъобразност на това основание на последвалия след това изричен акт

Правилно е приложен и материалният закон, по следните съображения:

По дефиницията на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ "обществена информация" е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Понятието "обществена информация" следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ обществената информация е официална и служебна. Задължените да предоставят информация по закона субекти са посочени в чл. 3, ал. 1

и ал. 2 на закона, като министърът на здравеопазването е един от тях.

Служебната информация според чл. 11 от ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. По правило достъпът до служебна обществена информация е свободен с изключение на случаите, изрично уредени с разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ. Ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация се съдържа и в и в разпоредбата на чл. 17 и чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ.

Това, че подаденото от жалбоподателя заявление реално е насочено не към постигането на легитимната цел по чл.2, ал.1 от ЗДОИ, а към защита на други права, които се реализират в производството за издаване на разрешение за осъществяване на дейност от лечебно заведение-чл.46, вр.чл.37а, ал.1 от ЗЛЗ, е видно директно от твърденията, изложени в жалбата до съда. Жалбоподателят сам излага като единствен мотив за подаване на заявлението за достъп до обществена информация, полученото от него писмо на 27.09.2016 г. за отлагане взимането на решение и изразяване на становище по подаденото от него заявление по чл.37а от ЗЛЗ, което било мотивирано с необходимостта от извършване на оценка по Методиката за оценка на инвестиционните намерения по чл.37а и чл.37б от ЗЛЗ с критериите за избор в случаите на повече от един заявител за една и съща медицинска дейност. Жалбоподателят по същество цели запознаване с инвестиционните намерения на другите двама заявителя, което би довело до нелоялна конкуренция, а не да си създаде впечатление за работата за задължения субект.

Съгласно чл.37а от ЗЛЗ, преди издаване на разрешение за осъществяване на лечебна дейност по чл. 46 за новите лечебни заведения за болнична помощ комисията по чл. 32, ал. 1 извършва оценка на потребностите на населението от медицинска помощ въз основа на Националната здравна карта. За извършване на оценката по ал. 1 се подава заявление до Министерството на здравеопазването, към което се прилагат: 1. информация за инвестиционните намерения; 2. информация за вида, структурата и предвиждания брой легла за болнично лечение и медицински дейности по видове и нива на компетентност на съответните структури; 3. становище от съответната районна колегия на Българския лекарски съюз или на Българския зъболекарски съюз на територията на областта, в която се създава лечебното заведение /ал.2/. Съгласно ал.5,6, 7 и ал.8 на същия, комисията изразява положително становище, когато са налице потребности за съответните легла за болнично лечение и медицински дейности по видове и нива на компетентност на съответните структури, на територията на съответната област, определени в Националната здравна карта. Комисията по ал. 1 изразява отрицателно становище, когато съществуващият брой легла за болнично лечение и медицински дейности на територията на областта превишава конкретните потребности от легла за болнично лечение и медицински дейности по видове и нива на компетентност на съответните структури, определени в Националната здравна карта. Положителните и отрицателни становища се публикуват на интернет страницата на Министерството на здравеопазването. При отрицателно становище новото лечебно заведение за болнична помощ не се включва в Националната здравна карта и не може да сключва договор с Националната здравноосигурителна каса до актуализацията на картата по реда на чл. 34, ал. 2. Националната здравна карта на Република Б. се утвърждава с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на здравеопазването /чл.34, ал.1 ЗЛЗ/.

Анализът на посочените разпоредби сочи, че поисканата със заявлението информация е служебна по смисъла на чл.11 от ЗДОИ-касае за информация, която се събира и съхранява по повод дейността на органа и неговата администрация. Според съда поисканата информация няма самостоятелен характер, тъй като е свързана с подготовката на актовете на органите-становищата по чл.37а, ал.5 и ал.6 от ЗЛЗ и изработването и утвърждаването на Националната здравна карта, което обуславя основанието за отказ предоставянето ѝ по чл.13, ал.2, т.1 ЗДОИ. Дори и да се приеме, че информацията има самостоятелен характер, така, както е приел и органът, то тогава са налице условията на чл. 31 от ЗДОИ, тъй като поисканата информация се отнася до трети лица и е необходимо тяхното съгласие за предоставянето ѝ. Административният орган е бил длъжен и е изпълнил задълженията си по ал. 2 и 3 на цитираната норма. В случая, с оглед на обстоятелството, че жалбоподателят е наясно кои са другите двама заявители по чл.37а ЗЛЗ, както и с оглед обема и съдържанието на поисканата от него информация- „всички документи и кореспонденция“ по подадените заявления, очевидно не би могло да му се предостави и информация при условията на ал. 4 на чл. 31 от ЗДОИ- в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която засяга интересите на третото лице. Липсата на съгласие от третото лице само по себе си не е достатъчно основание за отказ от предоставяне на исканата обществена информация при наличие на надделяващ обществен интерес. Съгласно § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от закона. Органът е възприел искането за достъп до обществена информация от гледна точка на съдържанието на исканата информация и на легалното определение за надделяващ обществен интереси е изложил мотиви по какви причини приема, че не е налице надделяващ обществен интерес за предоставянето на търсената информация. Освен това, както съдът вече посочи, очевидно е наличието не на надделяващ обществен интерес, а на частен интерес- на инвеститора-жалбоподателя по делото. Като страна в производството за даване на становище по чл.37а, ал.1 от ЗЛЗ и утвърждаване на Националната здравна карта на Република Б., инвеститорът има правото да преглежда документите по преписката, вкл. и по отношение на останалите лечебни заведения за съответната област, както и да си прави бележки,извадки или копия за своя сметка-чл.34 от АПК, но това не е чрез предоставянето им по реда на ЗДОИ-арг. от чл.4, ал.1 ЗДОИ.

По изложените съображения, съдът намери жалбата за неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК и чл.78, ал.8 /И.. – ДВ, бр. 8 от 2017 г./ от ГПК, вр.чл.144 от АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, своевременно заявеното искане на пълномощника на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено, съобр. вида и количеството на извършената дейност в минимален размер-за сумата от 100 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за защита, осъществена от юрисконсулт по административно дело.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, предл.петото от АПК, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Търговска лига-Национален аптекен център“ АД,[ЕИК], със

седалище и адрес на управление в [населено място], район „Изгрев“, [улица], чрез пълномощика му-адв.С. С., срещу Решение №РД-01-381/14.11.2016 г., издадено от главния секретар на Министерство на здравеопазването, с което е постановен отказ по подадено от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация, с вх.№93-00-89/28.09.2016 г.

ОСЪЖДА Търговска лига-Национален аптекен център“ АД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], район „Изгрев“, [улица] да заплати на Министерство на здравеопазването сумата в размер на 100 /сто/ лева, разноски за първоинстанционното съдебно производство.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: